

Waarom de school informeren?

Wanneer een kind naar school begint te gaan, kan dat best een uitdagende periode zijn voor ouders. Je kind brengt nu ook tijd door in een omgeving waar je minder controle over hebt en waar je niet meer constant aan hun zijde staat om hen te beschermen. Doorgaans hebben ouders in deze nieuwe levensfase allerlei bezorgdheden. Ouders die hun gezin vormden na donorconceptie kunnen in deze fase extra zorgen hebben: Hoe gaat de school naar mij, mijn kind, ons gezin kijken, en met ons omgaan wanneer onze gezinssituatie bekend wordt door interacties met leeftijdsgenoten op de speelplaats of tijdens de les.

Of uw kind nu net naar school begint te gaan, van school verandert of gewoon naar een nieuwe klas gaat of van jaar wisselt, kun je met de vraag worstelen of je al dan niet de informatie over jullie gezinsontstaan zou delen met de school en/of een specifieke leerkracht. Het kan bijvoorbeeld zijn dat er zich een situatie heeft voorgedaan die gelinkt is aan jullie gezinsontstaan, die je aanzette erover na te denken of je de school wil informeren of niet (bijvoorbeeld, je kind heeft vriendjes verteld over de donorconceptie, je kind kreeg vragen van klasgenootjes over jullie gezin, of er komt een bepaald thema aan bod dat nauw verbonden is met donorconceptie zoals seksuele voorlichting).

Informatie delen met leerkrachten in het basisonderwijs kan waardevol zijn omdat zij uw kind zo ook kunnen steunen. Maar de beslissing om al dan niet informatie over jullie gezinsverhaal te delen met de school, is jullie beslissing. Er is geen goede of foute keuze. Denk er goed over na en doen wat goed voelt voor jou en je gezin.

JE KUNT BESLISSSEN OM HET TE VERTELLEN OMDAT...

- je een solomoeder of -vader bent of een vrouw-vrouw of man-man koppel en je hebt het gevoel dat het beter is het donorconceptie-aspect van jullie gezinsverhaal van bij het begin uit te leggen.
- je kind andere fysieke kenmerken heeft dan jij en je dat de gelegenheid biedt om die verschillen heel makkelijk uit te leggen en om eventuele toekomstige lastige vragen voor te zijn.
- je open en eerlijk wilt blijven en onderstrepen ten aanzien van de ontstaansgeschiedenis van je kind
 - je zo de mogelijkheid hebt om informatie te delen op jouw voorwaarden en wanneer je er op voorbereid bent. Dit geeft je een bepaalde mate van controle over welke informatie, en op welke manier deze gedeeld wordt. Zo vermijdt je het risico dat de informatie onverwacht of in op een verwarde manier bekend wordt.
- het voorkomt het risico dat de leerkracht, die misschien nog nooit in contact is gekomen met het thema donorconceptie, onbewust gebruik maakt van ongepast taalgebruik of je kind verkeerd begrijpt als het over zijn ontstaan begint te praten.
- je gelooft dat met vertrouwen deze informatie delen mogelijks de prikkel voor roddelen wegneemt.
 - de leerkracht zo deel uit kan maken van een groep van vertrouwenspersonen, die jou en je kind steunen. Als je kind donorconceptie vervolgens ter sprake brengt, weet je dat het hierin ondersteund zal worden.
- het de leerkracht bijkomende redenen geeft om onderwerpen in de les te introduceren die aantonen dat verschillen (tussen mensen, in relaties, binnen gezinnen,...) positief kunnen zijn.

JE KUNT BESLISSSEN OM HET NIET TE VERTELLEN OMDAT...

- het niet nodig lijkt. Bijvoorbeeld als je een heteroseksueel koppel bent met een zeer jonge kind, dan is het voor onderwijzend personeel, andere ouders of leeftijdsgenoten van je kind vaak niet direct zichtbaar dat jullie gezin op een bepaalde manier verschilt van andere gezinnen of je kind/eren door een donor verwekt zijn.
- je het gevoel hebt dat de informatie over de conceptie van je kind/ jullie gezinsontstaan, hoewel niet geheim, privé is en de school dus niet aangaat.
- je de leerkracht als niet toegankelijk ervaart of je je zorgen maakt of en hoe de informatie zal verspreid worden
- je verkiest af te wachten en eventuele situaties aan te pakken als en wanneer ze zich voordoen of je wenst het gesprek met je kind uit te stellen totdat je kind ouder is.
 - je het gesprek met de school wilt uitstellen tot later in het onderwijstraject wanneer bijvoorbeeld biologie, voortplanting en genen meer ter sprake komen.
- de school heeft een specifieke (geloofs-, culturele) visie en je bent onzeker over de houding van de school ten opzichte van donorconceptie.

Als je beslist om het te vertellen...

Met wie praat je...

In de basisschool zullen de klasleerkracht (en eventueel zorgcoördinator), de meeste tijd met je kind doorbrengen. Het is dan ook goed om rechtstreeks met een van hen of beiden te spreken. Als je geen of nog geen goede relatie met hen hebt opgebouwd, of liever hebt dat informatie intern doorgegeven wordt van hogerhand, dan spreek je best de directeur aan. Of je kan vragen wie zich specifiek bezig houdt met het welzijn van leerlingen, en deze persoon aanspreken.

Wanneer praat je...

Leerkrachten hebben vaak weinig tijd, dus het is belangrijk om het juiste moment te vinden, zodat het gesprek niet ‚gehaast/ snel-snel‘ aanvoelt. Vraag om een afspraak, of als je de leraar eerst te pakken moet krijgen, doe dat dan op het einde van de dag in plaats van aan het begin van de schooldag. Sommige scholen bieden speciale momenten aan voor nieuwe leerlingen. Dit is een ideaal moment om te kunnen praten in een meer ontspannen setting.

Iets om over na te denken...

Het kan heel goed zijn dat je wat gespannen, zenuwachtig bent voor zo een gesprek. Misschien ben je bezorgd dat je te emotioneel gaat zijn, waardoor je niet goed uit je woorden komt. De ‘Brief aan je leerkracht’ is juist ontwikkeld om de communicatie tussen jou en de school te vergemakkelijken. Je kunt het aan de leerkracht geven en dan een vervolgg gesprek plannen zodra ze de informatie doorgenomen hebben om eventuele vragen van de leerkracht of van jezelf te bespreken. Of je kunt de brief gebruiken als basis voor een gesprek.

Je kan altijd contact opnemen met [DONAE](#) om bepaalde vragen of situaties te bespreken. Ook de [vzw Donorfamilies](#), waar ouders open staan hun ervaringen met andere ouders te delen, kun je altijd contacteren.

ONZE VERHALEN...

Voordat je de beslissing neemt om de school al dan niet informeren, vindt je het misschien zinvol om een aantal ervaringen van andere ouders te lezen.

"Als lesbische ouders is het moeilijk om je te verstoppen. Ik denk dat open zijn, maar er niet over blijven doorgaan de beste weg is. Waarom zou je er ook iets van maken? Zie jezelf als normaal en dan creëer je dit gevoel ook bij anderen. In scholen gaat het om gelijkheid. Dat geldt voor alle kinderen, ongeacht mogelijke verschillen. En dit is niet anders. Het is geen groot probleem en het helpt niet om er een van te maken." Sofia

"Aanvankelijk waren we van plan om de school rond het 6de leerjaar te informeren, wanneer de kinderen de lessen over seksuele voorlichting gaan krijgen.... Uiteindelijk was het onze jongste van 7 jaar die ervoor zorgde dat we in alle haast een gesprek met zijn leerkracht hadden. Want het was een dag waarop ze een boek mee naar school moesten brengen dat een speciale betekenis voor hen had. En onze jongste koos 'Wereldwondertje' (een boekje dat zijn ontstaansgeschiedenis vertelt). Van de ene kant was ik heel blij dat dat boekje speciaal voor hem is. Van de andere kant dacht ik 'Oh nee! We moeten het morgenochtend aan de leerkracht gaan vertellen.' Dus de volgende dag heb ik de leerkracht 2 minuten voor de school begon te pakken gekregen. Het was niet ideaal en we hebben dan wel nog een vervolgesprek gehad." Emma

"Ik had besloten om de leerkracht van de laatste kleuterklas en die van het eerste leerjaar te informeren omdat ik niet goed wist hoe ze speciale dagen zoals bijvoorbeeld vaderdag vieren. Ik zei dat mijn zoon een speciale band heeft met zijn opa en dat hij waarschijnlijk iets voor hem zal willen maken. Ik kende de samenstelling van zijn klas niet goed, en wist niet of er nog eenoudergezinnen waren en wilde zo zeker zijn dat ik alles aangegeven had dat kon helpen. Ik heb geen enkel probleem gehad met de school. Ook geen reacties van mijn zoon op al hetgeen ze in de klas besproken hebben. Dan heb ik hetzelfde gesprek gehouden met zijn leerkracht van het 2de jaar. En sindsdien heb ik het niet meer expliciet tegen de leerkracht gezegd omdat mijn zoon oud genoeg is om de informatie zelf te delen, als hij dat wil." Kate

"Op een dag zat ik met mijn zoon en zijn schoolvrienden in de bus toen ik hem plotseling hoorde zeggen 'Ik ben half Deens'. - We hadden een Deense spermadonor gebruikt en ik wist dat hij daar naar verwees.- Ik vertelde hem dat hij dat niet zomaar kon zeggen zonder het wat meer uit te leggen. Ik had toen de ietwat surrealistische ervaring om in de bus mijn zeven en een half jaar oude zoon te horen die aan zijn vrienden probeerde uit te leggen wat donorconceptie is. Het was een heel goede poging! Maar Les één!: wees erop voorbereid dat je kind altijd en overal met deze dingen naar buiten kan komen." Geoff

"We hebben ervoor gekozen om de school niet vanaf het begin (de eerste kleuterklas) te informeren, maar te wachten tot het relevant werd. Toen ze het 1ste leerjaar ging beginnen, hadden we thuis samen haar 'Trip & Tux'-boekje gelezen (over haar ontstaansgeschiedenis). We realiseerden ons dat onze dochter, een echte flapuit, er nu heel waarschijnlijk op school over ging praten. Ik vond het dan ook niet meer dan eerlijk om haar leerkracht bij de ouderavond, een paar dagen later, te vertellen over haar ontstaansgeschiedenis. Zodat hij helemaal op de hoogte was mocht ze het in de klas ter sprake brengen. Ik was wel een beetje nerveus om er met de leerkracht over te praten omdat het ook de eerste persoon was met wie ik erover sprak (buiten de intieme kring van naaste familie/vrienden/huisarts). Ik had me geen zorgen moeten maken. De leerkracht was heel professioneel en sensitief. Hij was dankbaar dat hij op de hoogte was gebracht / de volledige achtergrond kende en checkte of we er ons inderdaad goed bij voelde als ze er in de klas over zou praten." Caroline

"In de laatste kleuterklas begon mijn zoontje te beseffen dat er in gezinnen meestal ergens een vader is zelfs als die niet bij de moeder en de kinderen woont. Bij het begin van het eerste leerjaar, begonnen enkele van zijn vrienden zijn kort 'ik heb geen vader'-antwoord in twijfel te trekken. Op dat moment besloot ik om zijn leerkracht te vertellen over onze gezinssituatie in het geval mijn zoontje wat steun kon gebruiken als hij zijn klasgenootjes onze gezinssituatie probeerde uit te leggen. Ik heb de leerkrachten van het 2de en 3de leerjaar ook geïnformeerd als hij een jaar opschoof. Ik heb altijd positieve reacties gehad."

Jane

"Ik was niet van plan om het aan de school te vertellen, maar toen we het eenmaal openlijk met onze dochter begonnen te bespreken, was ze was er heel nuchter over. Ze hield vooral van het idee in een petrischaaltje te zijn verwekt. En dus dachten we dat we ervoor moesten zorgen dat haar school erover geïnformeerd was voor het geval het ter sprake kwam! Het ging heel goed, onze school was geweldig ondersteunend en accepteerden de hele situatie. En we waren blij om geleid te worden door onze dochter." Ali

"We informeerde de school toen de kinderen naar school begonnen te gaan, maar realiseerden ons achteraf dat de school dat toen niet echt moesten weten. We hebben het wel nog eens aangekaart toen ze als huiswerk een stamboom moest tekenen. De leerkracht was er OK mee, het creëerde geen ongemakkelijke situatie. In de school zijn er veel verschillende gezinsvormen en wij zijn er slechts één van."

Meeta

"We besloten dat we het niet zouden vertellen aan de basisschool of het kinderdagverblijf, omdat:

a) er was geen reden toe, het leek niet relevant voor het onderwijs. Ze zijn gewoon kinderen zoals alle anderen.

b) het zijn de privégegevens van onze kinderen. Het is dus ook aan hun om te beslissen met wie ze het willen delen. Het nu vertellen houdt het risico in dat het algemeen bekend wordt en dat zij er later spijt over hebben.

c) alhoewel we het de kinderen verteld hebben, kan het hen op deze leeftijd niet echt schelen en praten ze er zelden over." Tom

Deze informatiebundel werd ontwikkeld door DonorconceptionNetwork (DCN) voor ouders en leerkrachten in het Verenigd Koninkrijk. DCN baseerde zich daarbij op het Britse leerplan. DONAE kreeg de toestemming van DCN om deze informatiebundel te vertalen naar het Nederlands en aan te passen aan het Vlaams onderwijs. De bundel werd daarnaast aangevuld met onderzoeksresultaten van Vlaamse leerkrachten en ouders m.b.t. het thema donorconceptie op school. DONAE is DCN zeer dankbaar voor het vrijgevig delen van hun jarenlange